

REITTEJÄ JA MERKINTÖJÄ

Sanataidetehtäviä II asteen opiskelijoille

TUTTU REITTI KIRJOITTAMALLA

Taivas oli tummunut ja tuuli yltyi. Silva lisäsi vauhtia ennättääkseen pois sateen alta. Hän ylitti Varsalantien ja jatkoi sitten huoltoaseman ohi urheilukentän ja terveystekesuksen suuntaan. Kaukana pellolla näkyi Varsalan kauppakeskus. Pyörätie kulki leveään kadun viertä. Varsalantie oli kaupungin sisääntuloväylä. Liikenne oli vilkasta, henkilöautojen seassa näkyi paljon matkailuautoja. Vähän ennen Väinölän risteystä oli bussipysäkki, jolle oli parkkeerattu harmaa henkilöauto. Penkalla, vääntyneen sähköpylvään luona seisoivat nainen ja kaksi lasta. Nainen laski jotain maahan. Kynttilä, Silva havaitsi. Penkalla oli entuudestaanakin kynttilöitä ja kukkia.

Marja-Leena Tiainen: Viestejä Koomasta (Tammi 2016)

Kokeile henkilöhahmon kuljettamista paikasta toiseen kirjoittamalla! Tekstisi henkilö voit olla sinä itse tai joku fiktiivinen henkilö tai olento.

Valitse aluksi jokin itsellesi tuttu reitti omasta lähiympäristöstäsi. Käy kävelemässä reitti läpi ja pohdi kulkiessasi, mitä asioita matkan varrelta voisit mainita tekstissäsi. Jos haluat, voit myös kirjoittaa ulkona.

- 1) Aloita tekstisi – esimerkkikatkelman tapaan – kuvailemalla säätilaa.
- 2) Jatka kertomalla, millä tavalla henkilösi liikkuu (pyörällä, kävellen, juosten, peloissaan, väsyneenä, ajatuksissaan tms.).
- 3) Kuljeta henkilöäsi eteenpäin mainitsemalla paikkoja ja näkymiä, joita hän ohittaa kulkiessaan.
- 4) Kuvaile paikkaa, jota henkilösi lähestyy.
- 5) Päätä tekstisi kohtaan, jossa hän huomaa reitillään jotain tavallisesta poikkeavaa. Mitä?

NYT JA SILLOIN

– *Sinä puhut niin kuin minä pikkupoikana, sanoi vanha mies, ja hänessä oli jotain tuttua, mutta mitä, siitä poika ei päässyt perille.*

– *Kohta nuotio sammuu ja minä lähden jatkamaan matkaa. Ja niin me sitten eroamme. Mutta oli hauska nähdä sinut vielä kerran. (- -) Muista minua kun tulet vanhaksi, niin kuin minä muistin sinua kun olin nuori.*

– *Varmasti, sanoi poika, istahti sänkyynsä ja levitti valkoisen lakanansa, ja siinä samassa hänen purtensa lähti lipumaan jokea ylävirtaan.*

Bo Carpelan (suom. Kyllikki Härkäpää): Muistan, uneksin (Otava 1980)

Bo Carpelanin novellissa pieni poika tapaa itsensä vanhuksena, ja toisin päin. Muistele menneitä ja kuvittele tulevaa. Laske ja kirjaa ylös muutamia oman elämäsi päivämääriä:

7-vuotissyntymäpäivä

jouluaatto 13-vuotiaana

tänään

juhannus 20-vuotiaana

itsenäisyyspäivä 35-vuotiaana

aprillipäivä 64-vuotiaana

vappu 94-vuotiaana

Mitä luulet, mitä sinulle kuului/kuuluu noina päivänä? Millainen olet? Mitä teet? Kenen kanssa asut? Missä? Kirjoita lyhyt, muutaman rivin päiväkirjamerkintä noilta muutamilta päiviltä menneestä, nykyhetkestä ja tulevasta.

Viestejä koomasta ja *Muistan, uneksin* ovat Lumotut sanat – lasten ja nuorten sanataideviikkojen teemakirjoja vuodelta 2017. Festivaalin teemakirjoihin liittyvät sanataideharjoitukset löytyvät osoitteesta www.lumotutsanat.fi/sanataideharjoitukset.